

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/161/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010722
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010722.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Ladislava Révesa, vo veci žiadosti o podmiennečné prepustenie odsúdeného E. B., nar. XX.XX.XXXX, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.08.2020 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 27.05.2020, sp. zn. 3PP/44/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného E. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 66 odsek 1 písm. b/, odsek 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného E. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, zo dňa 05.05.2016, sp. zn. 4T/104/2015, zamietá.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 22-24 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu.

V prípade prvej materiálnej podmienky preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd konštatuje, že táto nie je splnená v plnom rozsahu, pričom súd vychádzal z obsahu hodnotenia ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že odsúdený len čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie a opieralo sa o nedostatky v správaní a vystupovaní odsúdeného, ktoré sa vyskytli počas výkonu trestu, ako aj o nepriaznivú resocializačnú prognózu poukazujúcu na opakovanú trestnú činnosť odsúdeného, mieru závažnosti páchanej trestnej činnosti, ako aj skutočnosť, že absolvoval špeciálnu základnú školu a je bez trvalého zamestnania.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, okresný súd skonštatoval, že ani táto nie je splnená, nakoľko podmiennečné prepustenie z výkonu trestu má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Okresný súd vychádzal z resocializačnej prognózy odsúdeného, ako aj z obsahu odpisu registra trestov odsúdeného na základe ktorého je zrejmé, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, má 12 záznamov, teda osobu odsúdeného možno vyhodnotiť ako recidivistu. Odsúdený bol v minulosti viackrát vo výkone trestu odňatia slobody, pričom bol dokonca ako mladistvý podmiennečne prepustený, no ani táto skutočnosť nemala naňho prevýchovný vplyv v takom rozsahu, aby mu zabránila opakovane sa dopúšťať trestnej činnosti majetkovej i násilnej povahy. V prípade odsúdeného nie je možné dôvodne očakávať, že po podmiennečnom prepustení bude viesť riadny život a v jeho prípade možno vidieť veľké riziko v prognóze zlyhania. Okresný súd mal za to,

že náprava páchatelia a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť odsúdený č.l. 20 spisu.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 20 spisu).

Do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu zahlásenú sťažnosť odsúdený písomne neodôvodnil.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
- b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade včas podanej sťažnosti preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd, zhodne ako okresný súd zistil, že :

- odsúdený E. B. vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky dňa 05.05.2016 sp. zn. 4T/104/2015 a to pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia;
- uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 09.08.2018 sp. zn. 4Nt/66/2018 prišlo u odsúdeného k zmene diferenciačnej skupiny, kedy bol preradený z ústavu na výkon trestu so stredným stupňa stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia;

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 09.04.2020 vyplýva, že:

- odsúdený vykonával trest v ÚVTOS Želiezovce, kde bolo jeho správanie na požadovanej úrovni, bol pracovne zaradený, odtiaľ bol vyradený na návrh lekára
- následne vykonával trest v ÚVTOS Nitra kde bol vo väzbe, jeho správanie, vystupovanie nebolo na požadovanej úrovni, v jednom prípade nadväzoval nedovolený kontakt, pracovne bol zaradený na pracovisku s dohľadom, odkiaľ bol v krátkej dobe z organizačných dôvodov vyradený. Po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/104/2015 bol preradený do ÚVTOS Želiezovce za účelom výkonu trestu, kde jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, v jednom prípade porušil ústrojovú disciplínu, tým, že nebol oholený. V ďalšom prípade prechovával nepovolenú vec a to po domácky vyrobený ponorný varič. Jeho správanie sa postupne stabilizovalo a bolo na požadovanej úrovni
- v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, sa odsúdený snaží plniť príkazy a nariadenia príslušníkov, správanie je na požadovanej úrovni, vykonáva funkciu vedúceho izby, bol 7-krát disciplinárne odmenený, naposledy 31.03.2020, disciplinárne tresty nemá vykázané
- odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania, resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania nepriaznivá
- v závere riaditeľ ústavu konštatoval, že napriek skutočnosti, že odsúdený sa v podmienkach výkonu trestu dokáže správať v súlade so zákonom a internými predpismi, vzhľadom však na trestnú minulosť nie je možné zaručiť, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život
- odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča sa ho podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Z registra trestov odsúdeného vyplýva, že bol 12-krát súdne trestaný, z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený v roku 1992, v skúšobnej dobe sa neosvedčil a zvyšok trestu mu bol nariadený vykonať.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu, zistil stanovisko prokurátora, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti, na základe ktorých má za to, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a osvojil si ich a preto v podrobnostiach na ne odkazuje.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienenom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Prvá materiálna podmienka, teda či odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. Čo obsahuje takéto hodnotenie určuje § 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody. O tom, či sa odsúdený polepšil svedčí okrem iného aj to, či si riadne a zodpovedne plnil svoje povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov, dodržiava ústavný poriadok, stanovený režim, či plní pokyny príslušníkov zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava povinnosti a zákazy, ktoré obsahuje zákon o výkone trestu odňatia slobody a vyhláška k tomuto zákonu, ktorou sa vydáva poriadok výkonu trestu a podobne.

Splnenie druhej materiálnej podmienky a to, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, súd skúma a objasňuje komplexnejšie. Je potrebné posúdiť všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, prostredie v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu, akej povahy a charakteru bola spáchaná trestná činnosť. To všetko sa skúma za jediným účelom a to takým, či možno prijať prognózu, že odsúdený v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život to znamená, život v súlade s právnymi etickými a morálnymi normami spoločnosti (nález Ústavného súdu SR III ÚS 154/09 z 10. novembra 2009).

Aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmienené prepustenie, kedy vykonal potrebnú časť uloženého trestu.

Sťažnostný súd konštatuje, že u odsúdeného nebola splnená prvá materiálna podmienka, pretože správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody bolo kolísavé, nie vždy na požadovanej úrovni. Je pravda, že postupne sa jeho správanie stabilizovalo a dosiahol 7 disciplinárnych odmien a disciplinárne tresty má zahladené. V tomto smere je však potrebné prihliadnuť na tú skutočnosť, že ide o osobu, ktorá bola vo výkone trestu odňatia slobody viackrát, teda vie akým spôsobom si môže zabezpečiť disciplinárne odmeny.

Nebola splnená ani druhá materiálna podmienka a to, že vzhľadom na osobu odsúdeného nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, nakoľko skúsenosti s predchádzajúcim

spôsobom života nesvedčia v prospech možnej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život. Takéto očakávanie je nereálne, pretože odsúdený počas pobytu na slobode sa dopúšťal opakovane trestnej činnosti, za ktorú bol 12-krát súdne trestaný, teda ani predchádzajúce tresty nesplnili svoj účel. Nemožno opomenúť ani záver hodnotenia podľa ktorého resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá a to s poukazom na opakovanú trestnú činnosť, zločin, špeciálna základná škola, bez trvalého zamestnania, ako aj záver hodnotenia, že výkon trestu odňatia slobody plní účel čiastočne a to vzhľadom na trestnú minulosť.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.